

Føroyska sendinevndin kemur til idnaðarækið, har kaldbaksbátarnir verða gjørdir

Frá veitsluhaldinum í Madras aftan á vigsluna av bátasmiðjuni

til tann velduga heima-marknaðin. Hetta gjørdur teir nógv burtur úr so innflutningurin kundi vera so litil sum gjørligt.

Vit nýttu á fundum eisini høvi til at kunna okkum við, hvønn politikk, stjórnin rekur í høvudsheitum, tá tað snýr seg um »Joint Venture« projekt, sum m.a. við bátaverksmiðjuni har Marinplast er við.

Sjálvandi galt okkara áhugi eisini onnur tilikk projekt innanfyri fiskivinnu. Vit sá skjótt, at har eru ógvuliga stórir og ótróystir fiskimøguleikar. Serliga hvat veiði á nakað djúpari vatni viðvíkur. Tilíkar »Joint Venture« avtalur halda teir skulu gerast í stigum, soleiðis at t.d. indarar í fyrsta umfari charta fremmand skip við fremmandari manning í eitt heilt stutt tíðarskeið. Í aðru atloðu eigur ein ávisur partur av manningini at vera indarar sum kunna seg við fiskivinnu og síðani í triðja lagi at indiski partarnir tekur projektið yvir heilt burturav.

Teir kundu hugsað sær eitt heilt stutt áramál, t.d. 5 ár so tað er greitt at tann, sum møguleiga hevur

ætlanir um at veiða í indiskum sjógvum fyri egnan vinning, so verður hetta fyrri eitt ógvuliga stutt áramál.

Hetta sigur okkum so mikið, at hetta kann neyvan hava tann stóra áhugan, uttan í ferum har vit miða imóti, at sleppa av við veiðiorku sum skip ella teknikk, sum ein hevur óvmikið av í Føroyum, og sum ein skal brúka eitt ávist tíðarskeið at sleppa sær av við.

Stórt hóvasták av vitjanini

Eftir triggja daga langan steðg í New Dehli gekk leiðin longur suður — til statin Tamil Nadu, har kaldbaksbátarnir verða bygdir.

Tað var veruliga endamálið við ferðini, og har fingur vit eina sera góða móttöku. Ógvuliga stórt hóvasták varð gjørt burtur úr, so hóast vit komu úr hesum, í mun til India, pinkulandið, so kendu vit okkum sum týðningarmiklar gestir.

Tað skerst ikki burtur, at tað, at vit, hóast so smá vit eru, kundu geva hesum velduga og fólka-

rika landinum nakað til gagns, hevði vakt ans í India og serliga í Tamil Nadu við høvuðsstaðnum Madras. Stigið frá teimum sokallaðu katamaraan-bátunum, sum bert eru fyra samantvunnir plankar, til ein føroyskan trikkur fyri ikki at tala um eitt seks- ella átta manna-far, er so ógvuliga stórt. Føroyski báturin hevur eisini stórt sæð somu eiginleikar sum hin indiski í briminum. Tað tóktist, at tað hevði eydnast Guttormi Djurhuus at hava fingið eitt sera gott samstarv við fiskimennin har og kom hetta eisini teimum indisku partarunum, sum eru við í projektinum, til góðar.

Versmiðjuni nýtist als ikki at gera nakra stóra reklamu fyri bátinum, tí fiskimenn komu av sær sjálvum og vistu áhuga. Teir hava eisini sjálvir verið uppi til at gera ymsar broytingar.

Verksmiðjan er ikki heilt liðug enn og tann framleiðsla, sum nú fer fram, er í einum minni bygningi við síðuna av verksmiðjuni. Higartil hava teir bygt 19 bátar, men vit skiltu, at ætlanin var at økja framleiðsluna

munandi — kanska upp í 1000 bátar um árið og seinri mangt slíkt. Sum vit dugdu at skilja, høvdu teir báðir statirnir Tamil Nadu og Kerala longu umbiðið millum 4 og 500 bátar.

Samanumtikið meti eg, at projektið tekniskt fer at hepnast. Tað, sum eftir minari hugsan kemur at roynast best, eru bátar á stóð við eitt stórt seksmannafar.

Veiðiúrslitið hjá føroyska bátinum munandi betri

Í løtuni fer fram ein royndarveiða við føroyska bátinum. Fiskimálaráðið í Tamil Nadu ferir hagtøl fyri hvønn túr, og tað er eingin ivi um, at føroyski báturin roynist nógv betur. Á indiska bátinum eru í mesta lagi tveir mans, móttvegis á tí føroyska, fimm ella seks. Harafturat ber indiski báturin so lítið. Ikki meira enn upp móti háltv hundrad pundum og má veiðan tá goymast í einum netposi. Harafturimóti ber føroyski báturin lættliga háltv tons, og tað er í

sjálvum sær eitt stórt framstig.

Hvør eigur hvat

Projektið er uppbyggt soleiðis, at Marinplast og IFU í Danmark eiga 40% meðan indarar eiga 60%. Viðvíkjandi hesum 60 prosentunum hevur stjórnin tað avgerandi orðið at siga, hóast hon ikki beinleiðis eigur í, men er sokallaður borin partnari.

Vinningur til Føroya?

Tað, sum mong spyrja um, er, hvat føroyingar fáa burturúr. Til hetta sigur Atli Dam, at hetta projektið er lagt upp sum eitt sokallað menningarprojekt, og er ikki fyrst og fremst hugsað um, hvat ein kann fáa burtur úr.

Tamil Nadu Marinplast, sum felagið eitur, er eitt felag, sum verður verandi, og kemur at halda fram at virka í India. Vinningurin til Føroya verður helst ikki tann stóri. Tað verður eitt sokallað licensavgjald av hvørjum báti. Tey eru ikki serliga stór, men tað, at

kunna vera við í einum menningarprojekti hevur týðning á annan hátt, flevandi.

Hinvegin ivist eg ikki í, at indiski partarnir í projektinum kemur at vinna munandi. Tað kann so aftur føra við sær, at Tamil Nadu Marinplast ella føroyingar saman við øðrum, kunnu gera projekt í øðrum landsportum og veraldarportum.

Eftir minum tykki, kunnu vit vera nøgd við, og kenna gleði um, at vera við til at seta nakað í verk, sum hevur so stóran týðning fyrri eitt so stórt tal av fólki, sum her er talan um.

Hvør fær vinningin?

Tú sigur, at indarar fáa mest burtur úr tí. Verða tað fátæku fiskimenninir ella teir, sum hava sett pening í?

— Fyrst og fremst fiskimenninir, sum eru ógvuliga illa fyri. Tað sigur ikki so lítið, at fiskimálaráðharrin ber heitið »Minister for Back Ward Classes and Fisheries«. Tað vil siga fyrri tey tilfurskomnu og fiski-

Kona fiskimálaráðharran heilsar lögmannsfrúni

Fiskimálaráðharrin og lögmaður práta saman. Av tí, at fiskimálaráðharrin bert talaði tamilskt, var tulkur hjástaddur